

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
Кафедра конституційного права та прав людини**

ЗАТВЕРДЖУЮ

**Перший проректор НАВС
полковник поліції**

Станіслав ГУСАРЄВ

**РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО: НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНІ ТА
ПРАКТИЧНІ ПРОБЛЕМИ»**

Статус дисципліни: міног (обов'язкова)
Рівень вищої освіти: третій (освітньо-науковий)
Ступінь вищої освіти: доктор наук
Галузі знань: 08 Право
Спеціальність: 081 Право
Освітня програма: «Право»
Форми здобуття вищої освіти: денна та заочна
Мова навчання: українська
Навчальний рік розроблення: 2021
Форма підсумкового контролю: іспит

Київ - 2021 рік

Розробники:

Калиновський Б.В. - завідувач кафедри конституційного права та прав людини НАВС, доктор юридичних наук, професор

Сьох К.Я. – доцент кафедри конституційного та прав людини НАВС, кандидат юридичних наук

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри конституційного права та прав людини протокол від 11.03.2021 № 10.

Завідувач кафедри конституційного права та прав людини

 Богдан КАЛИНОВСЬКИЙ

Схвалено науково-методичною радою НАВС
Протокол від 22.03.2021 № 6

Голова науково-методичної ради

 Станіслав ГУСАРЄВ

Результати перегляду робочої програми навчальної дисципліни

Робоча програма переглянута на 20_/20_ н.р. без змін, зі змінами (Додаток ___).

протокол засідання кафедри
від __.__.2021 № __

протокол науково-методичної ради
від __.__.2021 № __

Завідувач кафедри **Богдан КАЛИНОВСЬКИЙ**

Голова НМР

Станіслав ГУСАРЄВ

протокол засідання кафедри
від __.__.2021 № __

протокол науково-методичної ради
від __.__.2021 № __

Завідувач кафедри **Богдан КАЛИНОВСЬКИЙ**

Голова НМР

Станіслав ГУСАРЄВ

протокол засідання кафедри
від __.__.2021 № __

протокол науково-методичної ради
від __.__.2021 № __

Завідувач кафедри **Богдан КАЛИНОВСЬКИЙ**

Голова НМР

Станіслав ГУСАРЄВ

протокол засідання кафедри
від __.__.2021 № __

протокол науково-методичної ради
від __.__.2021 № __

1. Загальні відомості про навчальну дисципліну

Робоча програма навчальної дисципліни «Конституційне право: науково-теоретичні та практичні проблеми» розроблено відповідно до освітньо-професійної програми підготовки здобувачів ступеня вищої освіти доктора наук.

«Конституційне право: науково-теоретичні та практичні проблеми» є варіативною навчальною дисципліною, яка відноситься до блоку фундаментальних та професійно-орієнтованих навчальних дисциплін. Названа дисципліна передбачає опанування методології дослідження сутності і змісту конституційно-правових явищ в цілому і, зокрема, основ теорії конституційного права та конституціоналізму, основних напрямків новітньої конституційної реформи, сучасної гуманітарної реформи в Україні, конституційно-правової основи організації і здійснення державної влади та місцевого самоврядування в Україні.

Як галузева юридична наука вивчає норми і конституційно-правові інститути, суспільні відносини, врегульовані ними, практику реалізації норм і інститутів конституційного права, аналізує закономірності їхнього розвитку тощо. З цією метою наука покликана визначати закономірності розвитку конституційного та муніципального права, формулювати практичні поради з метою вдосконалення його системності та практики.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є:

- поняття, предмет та метод правового регулювання конституційного права та його джерела;
- поняття, ознаки, основні положення теорії конституціоналізму;
- поняття, етапи та основні напрямки новітньої конституційної реформи в Україні та практика Європейського суду з прав людини у справах проти України;
- поняття, ознаки та основні напрямки сучасної гуманітарної реформи в Україні, основи правового статусу людини і громадянина, громадянство України, правове становище іноземців та осіб без громадянства, правовий статус біженців, конституційні права, свободи та обов'язки людини і громадянина;
- основні напрямки удосконалення народного волевиявлення;
- сучасні конституційно-правові аспекти теорії парламентаризму;
- конституційно-правовий статус глави держави та його вдосконалення в Україні;
- особливості функціонування та реформування системи органів виконавчої влади в Україні;
- актуальні питання місцевого самоврядування в Україні.

Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою викладання навчальної дисципліни «Конституційне право: науково-теоретичні та практичні проблеми» є надання знань, умінь, навичок, пов'язаних з основними поняттями конституційно-правового регулювання, а саме:

а) *науково-юридична*: закласти та сформувати у здобувачів ступеня вищої освіти доктора філософії знання з провідної галузі національного права, її норм та інститутів, а також дати чітке уявлення щодо їх органічних зв'язків з окремими галузями права;

б) *загальноосвітня*: вивчення історичних передумов конституційного процесу в Україні та впливу конституційного права на всі галузі права та міжгалузеві зв'язки, вплив на державотворчі процеси в державі;

в) *виховна*: сприяти формуванню патріотизму, громадсько-політичної, правової культури та консультативної допомоги юриста.

Основними завданнями вивчення навчальної дисципліни «Конституційне право: науково-теоретичні та практичні проблеми» є:

- вивчення дисципліни, що полягає у набутті здобувачами ступеня вищої освіти доктора філософії знань, умінь і навичок (компетентностей) ефективно реалізовувати набуті теоретичні знання в науково-дослідній та практичній діяльності. Завданням вивчення навчальної дисципліни є також детальне вивчення Конституції держави, конституційних законів та інших нормативно-правових актів, що являються джерелами конституційного права;

- вивчення навчальної дисципліни «Конституційне право: науково-теоретичні та практичні проблеми» передбачає досягнення такого кваліфікаційного рівня підготовки випускника, при якому він повинен оволодіти основними загальними та фаховими компетентностями.

Перереквізити:

Теорія держави та права, Конституційне право, Міжнародне право, Право Європейського Союзу, Міжнародний захист прав людини, Муніципальне право.

Програмні компетентності (інтегральні, загальні та фахові) відповідно до освітньо-професійної програми підготовки здобувачів ступеня наукового доктора філософії:

Інтегральна компетентність: Здатність генерувати нові ідеї та пропозиції, розв'язувати комплексні проблеми, приймати організаційно-управлінські рішення у сфері професійної та/або дослідницько-інноваційної юридичної діяльності, застосовувати методологічний інструментарій наукової та педагогічної діяльності, а також здійснювати власне наукове дослідження, результати якого мають наукову новизну для переосмислення наявних і формування нових цілісних правових знань і практичне значення для вдосконалення національної правової системи в умовах європейського та євроатлантичного курсу України.

Загальні компетентності:

– Здатність діяти та працювати як відповідальний громадянин та брати активну участь у соціальному житті з урахуванням принципів і норм, пов'язаних з людиною, групою, організацією, суспільством, економікою, політикою та культурою, усвідомлювати цілі та ідей сталого розвитку, зокрема щодо запобігання негативним екологічним змінам на глобальному рівні (ЗК-10);

– Здатність усвідомлювати різноманітності та культурні особливості різних суспільств і народів, бути відкритим до культурного самовираження,

поважати його, а також дотримуватися етичних норм і бути відповідальним стосовно творчої та інтелектуальної власності (ЗК-12).

Фахові компетентності:

– Здатність осмислити та зрозуміти глобальні світові процеси у правовому житті суспільства, що відбуваються на міжнародному і регіональних рівнях, та їх вплив на модернізацію національної правової системи України за допомогою сучасної методології юридичної науки (СК-7);

– Здатність пізнати правові явища та процеси в різних державах і культурах світу, особливості порівняльно-правового аналізу окремих об'єктів порівняльного правознавства, засвоїти наукові відомості про якісні характеристики зарубіжного права та можливості їх використання у вітчизняній юридичній практиці (СК-18);

– Здатність аналізувати нагальні проблеми сучасного публічного права, оцінювати вітчизняне конституційне та пов'язані з ним інші галузі законодавства на предмет відповідності міжнародним і європейським стандартам (СК-19).

Програмні результати навчання:

– Характеризувати сутність, стан і можливі вектори розвитку глобальних світових правових процесів, що відбуваються на міжнародному і регіональних рівнях, та їх вплив на вдосконалення національної правової системи України за допомогою гносеологічного потенціалу сучасної методології юридичної науки (ПРН – 7);

– Здійснювати аналіз національних правових систем окремих країн світу, їх типологізацію, а також юридичні наукові дослідження в контексті сучасного плюралізму правових реальностей на основі порівняльно-правового методу, усвідомлювати витоки, генезис і сучасний стан функціонування юридичних явищ і процесів у зарубіжних правових системах і виявляти тенденції їх розвитку з метою запозичення позитивного правового досвіду у вітчизняну юридичну практику (ПРН – 18);

– Критично оцінювати сучасний стан правового регулювання публічно-правових відносин, висловлювати обґрунтовані пропозиції щодо вдосконалення конституційного та пов'язаних з ним інших галузей законодавства України, використовувати отримані навички в науково-педагогічній і професійній правозастосовній діяльності (ПРН - 19).

Знання, уміння, навички. Згідно з вимогами освітньо-професійної програми здобувачі доктора філософії повинні:

знати:

- поняття та сутність конституційного права та конституціоналізму;
- основні напрями розвитку гуманітарної реформи в Україні;
- механізми захисту прав людини та громадянина в Україні
- практичні аспекти звернення до ЄСПЛ, порядок розгляду заяв;
- сутність народного волевиявлення в Україні;
- особливості розвитку парламентаризму та його сутність;
- правовий статус глави держави;

- правовий статус виконавчої влади в Україні;
- основні аспекти розвитку правосуддя в Україні;
- поняття конституційної скарги та порядок звернення до Конституційного суду України;
- перспективи розвитку місцевого самоврядування в умовах сучасності.

уміти:

- давати усні та письмові аргументовані відповіді з питань навчальної дисципліни;
- аналізувати нормативно-правові акти України та давати правову оцінку;
- здійснювати співвідношення національного та міжнародного законодавства;
- формулювати шляхи та способи процесу інформатизації у галузі права
- визначати вплив правової регіоналізації та локалізації на національну правову систему;
- використовувати теоретичні знання в юридичній практиці;
- здійснювати правову експертизу національних та міжнародних правових актів, давати кваліфіковані юридичні висновки;
- визначати проблеми процесу узгодження міжнародного права і національних правових систем.
- формулювати шляхи, принципи, форми та методи трансформації правової системи України.

навички:

- використовувати понятійно-категоріальний апарат при вирішенні правових проблем;
- здійснювати власні наукові дослідження з проблем, що входить до предмету початкової дисципліни;
- застосувати теоретичні знання для високопрофесійного виконання службових обов'язків в процесі правореалізаційної та правозастосовної діяльності;
- практично застосовувати набуті знання при підготовці дисертаційного дослідження, наукових статей, тез;
- формулювати та обґрунтовувати правові висновки, пропозиції, рекомендації.

Мова навчання: українська мова.

Консультативну допомогу здобувачі вищої освіти можуть отримати у науково-педагогічних працівників кафедри конституційного права та прав людини НАВС, які безпосередньо проводять заняття або звернувшись з письмовим запитом на електронну пошту за адресою: k003@najau.kiev.ua.

2. Структура навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, ступінь вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів ECTS – 3	Галузь знань Право	<i>(Major)</i>	
	Спеціальність (081)		
Кількість розділів – 1		Рік підготовки	
		1-й	1-й
Семестр			
1-й		1-й	
Загальна кількість годин – 180		Лекції	
		10 год.	0 год.
Семінарські			
10 год.		6 год.	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 2 самостійної роботи – 4	Ступінь вищої освіти: доктор філософії	Практичні	
		10 год.	0 год.
		Самостійна робота	
		60 год.	84 год.
		Вид контролю:	
		екзамен	залік

3. Тематичний план

Назви розділів і тем	Кількість годин										
	денна форма						заочна форма				
	Вс ьог о	у тому числі					всь ого	у тому числі			
		л	се м.	п	С. р.	Місце прове д		л	се м.	п	С. р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Розділ 1. Назва											
Тема 1. Конституційне право, конституціоналізм, та сучасна конституційна реформа в Україні: аспекти співвідношення	12	2	2		8		12		2		10
Тема 2. Сучасна гуманітарна реформа в Україні та практика Європейського суду з прав людини у справах проти України	12		2	2	8		12		2		10
Тема 3. Теорія парламентаризму: сучасні конституційно-правові аспекти	12	2		2	8		12		1		11
Тема 4. Конституційно-правовий статус глави держави та його вдосконалення в Україні	12		2		10		12				12
Тема 5. Система органів виконавчої влади в Україні: особливості функціонування та реформування на основі зарубіжного досвіду	14	2	2	2	8		14		1		13
Тема 6. Актуальні питання місцевого самоврядування в Україні	14	2	2	2	8		14				14
Тема 7. Правосуддя в Україні: особливості функціонування та реформування	14	2		2	10		14				14
Всього:	90	10	10	10	60		90		6		84

Підсумковий контроль – екзамен для денної форми навчання

Підсумковий контроль – залік для заочної форми навчання

4. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ТЕМА 1. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО, КОНСТИТУЦІОНАЛІЗМ ТА СУЧАСНА КОНСТИТУЦІЙНА РЕФОРМА В УКРАЇНІ: АСПЕКТИ СПІВВІДНОШЕННЯ

Поняття і предмет галузі конституційного права. Співвідношення термінів “конституційне право” і “державне право”. Місце та роль конституційного права в системі права України.

Система галузі конституційного права. Поняття та види конституційно-правових інститутів. Конституційно-правові норми: поняття, ознаки, види та структура. Специфіка конституційно-правових норм.

Джерела галузі конституційного права України. Види джерел та їх юридична природа. Місце Конституції України та конституційних законів у системі джерел галузі конституційного права.

Поняття, предмет та система науки конституційного права. Конституційне право як навчальна дисципліна.

Поняття, ознаки та основні положення теорії конституціоналізму.

Визначення конституції та її сутність. Юридична та фактична конституція. Формальна та матеріальна конституція. Конституціоналізм, теоретичне обґрунтування необхідності функціонування конституції, предмет та функції конституції. Види конституцій.

Порядок прийняття та внесення змін до Конституції України. Установчий характер конституційних положень. Місце конституції в системі національного законодавства.

Історія конституційного розвитку України. Перша конституція Української незалежної держави – Конституція УНР від 29 квітня 1918 р. Конституції України радянського періоду. Основні етапи та напрямки новітньої конституційної реформи в Україні. Особливості прийняття Конституції України 1996 р.

Основні риси та особливості Конституції України 1996 р. Структура Основного Закону нашої держави. Юридичні властивості Конституції України. Правова охорона Конституції України.

Значення Конституції України для розвитку української державності.

Поняття, етапи та основні напрямки новітньої конституційної реформи в Україні

ТЕМА 2. СУЧАСНА ГУМАНІТАРНА РЕФОРМА В УКРАЇНІ ТА ПРАКТИКА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ У СПРАВАХ ПРОТИ УКРАЇНИ

Поняття, ознаки та основні напрямки сучасної гуманітарної реформи в Україні

Правовий статус людини і громадянина як інститут конституційного права. Поняття і види основних прав, свобод та обов’язків людини і громадянина в Україні. Механізм реалізації і гарантії прав та свобод людини і громадянина. Співвідношення міжнародно-правового і національного регулювання прав і свобод людини та забезпечення міжнародних стандартів прав і свобод людини в Україні.

Поняття громадянства і належність до громадянства України. Принципи громадянства України. Набуття громадянства України. Припинення громадянства України. Органи, які вирішують питання, пов'язані з громадянством України.

Правовий статус іноземців та осіб без громадянства в Україні. Поняття “іноземець” та види іноземців. Правова регламентація режиму іноземців в Україні. Права, свободи і обов'язки іноземців. Депортація іноземців. Екстрадиція іноземців іноземній державі. Біженці.

Конституційні права і свободи людини і громадянина. Права і свободи людини і громадянина, їх співвідношення. Класифікація конституційних прав і свобод людини і громадянина. Права людини і права громадянина. Покоління прав людини. Соціально-економічні і соціально-культурні права. Особисті права і свободи. Політичні права і свобод.

Конституційні обов'язки громадян України та людини: поняття та співвідношення. Конституційний обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів. Обов'язок не заподіювати шкоди природі, культурній спадщині, відшкодування завданих збитків. Обов'язок сплачувати податки і збори в порядку й розмірах, встановлених законом. Обов'язок неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права й свободи, честь і гідність інших людей.

Поняття, ознаки та класифікація гарантій реалізації прав та свобод людини і громадянина в Україні.

Конституційно-правовий механізм забезпечення прав та свобод людини і громадянина: конституційні аспекти створення та функціонування.

Порядок звернення та розгляд заяв в Європейського суду з прав людини. Місце та роль рішень Європейського суду з прав людини в системі джерел конституційного права України. Виконання рішень Європейського суду з прав людини в Україні. Практика Європейського суду з прав людини щодо забезпечення основних прав і свобод людини та громадянина в Україні.

ТЕМА 3. ТЕОРІЯ ПАРЛАМЕНТАРИЗМУ: СУЧАСНІ КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ

Загальна теорія і стан парламентаризму в Україні.

Місце та роль Верховної Ради України в механізмі державної влади. Верховна Рада – єдиний орган законодавчої влади в Україні, парламент України. Парламент та його ознаки. Види парламентів. Функції Верховної Ради України.

Чисельний склад та структура Верховної Ради України. Строк повноважень Верховної Ради України. Дострокове припинення повноважень Верховної Ради України.

Поняття статусу народного депутата України. Вільний депутатський мандат, несумісність депутатського мандата з іншими видами діяльності. Термін повноважень народного депутата України. Дострокове припинення повноважень народного депутата України. Форми діяльності народного депутата України. Права і обов'язки народного депутата України. Право депутатів на запит. Гарантії діяльності народного депутата України та механізм їх реалізації.

Компетенція Верховної Ради України: поняття, конституційне закріплення. Законодавча компетенція. Питання, що визначаються та встановлюються виключно

законами України. Бюджетна, установча та контрольна компетенція Верховної Ради України. Контрольні повноваження Верховної Ради України відносно Президента України та органів виконавчої влади.

Організація роботи Верховної Ради України. Органи та посадові особи Верховної Ради України. Порядок обрання та повноваження Голови Верховної Ради України, першого заступника і заступника Голови Верховної Ради України. Комітети Верховної Ради України: порядок формування, перелік, повноваження. Тимчасові спеціальні, тимчасові слідчі комісії та спеціальна тимчасова слідча комісія Верховної Ради України. Депутатські групи та фракції у Верховній Раді України.

Порядок роботи Верховної Ради України. Чергові та позачергові сесії Верховної Ради України. Порядок скликання та проведення сесій Верховної Ради України. Розгляд питань на пленарних засіданнях Верховної Ради України. Голосування у Верховній Раді України.

Законодавчий процес та інші парламентські процедури. Стадії законодавчого процесу. Поняття законодавчої ініціативи. Суб'єкти права законодавчої ініціативи в Верховній Раді України. Попереднє обговорення законопроектів у комітетах Верховної Ради України. Порядок обговорення законопроекту на пленарних засіданнях Верховної Ради України в ході трьох читань. Прийняття законів. Промульгація законів Президентом України. Введення в дію законів та інших актів Верховної Ради України. Особливості проходження в Верховній Раді України конституційних законів.

Уповноважений Верховної Ради України з прав людини: порядок призначення, повноваження, акти реагування.

Правовий статус Рахункової палати.

ТЕМА 4. КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ГЛАВИ ДЕРЖАВИ ТА ЙОГО ВДОСКОНАЛЕННЯ В УКРАЇНІ

Новітня історія становлення інституту глави держави в Україні: уроки недалекого минулого.

Поняття глави держави, юридичні форми глави держави. Місце та роль Президента України в механізмі державної влади. Функції Президента України.

Порядок обрання Президента України. Законодавство про вибори Президента України.

Термін повноважень Президента України. Конституційні підстави та порядок дострокового припинення повноважень Президента України. Відставка Президента України. Неможливість виконання Президентом України своїх обов'язків за станом здоров'я. Усунення Президента України з поста в порядку імпичменту Верховною Радою України. Виконання обов'язків Президента України у разі дострокового припинення повноважень Президента України.

Компетенція Президента України. Конституційні засади взаємовідносин Президента України і Верховної Ради України та його повноваження у сфері законодавчої влади. Конституційні засади взаємовідносин Президента України з органами виконавчої влади. Повноваження Президента України у сфері зовнішніх відносин, оборони та національної безпеки.

Акти Президента України.

Апарат Президента України.

ТЕМА 5. СИСТЕМА ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ:

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА РЕФОРМУВАННЯ НА ОСНОВІ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ

Поняття та зміст виконавчої влади. Місце та роль Кабінету Міністрів України у механізмі державної влади. Поняття уряду держави та його функції.

Склад Кабінету Міністрів України. Конституційний порядок формування Кабінету Міністрів України. Компетенція Кабінету Міністрів України. Основні форми роботи Кабінету Міністрів України. Постанови і розпорядження Кабінету Міністрів України. Відповідальність Кабінету Міністрів України. Відставка Прем'єр-міністра України та інших членів Кабінету Міністрів України.

Міністерства та інші центральні органи виконавчої влади: система, порядок формування. Основні завдання та функції міністерств та інших центральних органів виконавчої влади України

Система місцевих органів виконавчої влади. Конституційно-правовий статус місцевих державних адміністрацій. Порядок формування, структура, функції та повноваження місцевих державних адміністрацій. Порядок призначення та відповідальність голів місцевих державних адміністрацій. Підстави та порядок припинення повноважень голів місцевих державних адміністрацій.

Конституційні засади взаємовідносин місцевих державних адміністрацій з органами місцевого самоврядування.

ТЕМА 6. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Поняття місцевого самоврядування. Місцеве самоврядування як елемент основ конституційного ладу України. Ознаки місцевого самоврядування. Наукові концепції місцевого самоврядування: громадівська теорія, державницька теорія, теорія муніципального дуалізму.

Міжнародно-правове регулювання питань місцевого самоврядування. Європейська Хартія про місцеве самоврядування.

Історія становлення і розвитку місцевого самоврядування в Україні. Магдебурзьке право. Органи місцевої державної влади в радянський період.

Місцеве самоврядування за Конституцією України 1996 р. Принципи місцевого самоврядування. Система місцевого самоврядування. Територіальна громада. Порядок формування органів місцевого самоврядування. Сільські, селищні та міські голови: порядок обрання і статус. Сільські, селищні, міські, районні, обласні ради. Виконавчі органи сільських, селищних та міських рад. Органи самоорганізації населення. Старости.

Територіальна, матеріальна і фінансова основа місцевого самоврядування.

Особливості здійснення місцевого самоврядування в містах Києві та Севастополі.

Функції і повноваження та акти органів місцевого самоврядування. Адміністративний, фінансовий, судовий та ін. контроль (нагляд) за діяльністю органів місцевого самоврядування.

Гарантії місцевого самоврядування.

ТЕМА 7. ПРАВОСУДДЯ В УКРАЇНІ: ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА РЕФОРМУВАННЯ

Поняття судової гілки влади. Ознаки та функції судової гілки влади. Історія становлення і розвитку судової системи в Україні. Наукові концепції щодо реформування судової системи. Судова система України та її загальна характеристика. Загальні положення статусу судді.

Поняття правосуддя. Правосуддя - спосіб реалізації судової влади. Правосуддя і судочинство як форма здійснення судового захисту. Принципи правосуддя і їх реалізація в чинному законодавстві України.

Системи судів в Україні. Конституційний Суд України. Вищий Суд України. Місцеві суди. Конституційний статус суддів. Порядок набуття статусу судді. Забезпечення конституційних прав людини судами України.

Порядок утворення та повноваження Конституційного Суду. Організація та діяльність Конституційного Суду. Правовий статус судді Конституційного Суду. Особливості конституційного провадження.

5. Плани семінарських занять та практичних занять

Тема 1. Конституційне право, конституціоналізм та сучасна конституційна реформа в Україні: аспекти співвідношення

Семінарське заняття – 2 год.

1. Конституційне право України: сучасна європейська та вітчизняна теорія розуміння
2. Система галузі конституційного права України: останні тенденції змін
3. Джерела конституційного права України: основні конституційно-правові інтерпретації
4. Конституційно-правова відповідальність як особливий вид юридичної відповідальності
5. Теорія конституціоналізму: поняття, ознаки, основні положення
6. Конституція України: поняття, юридичні властивості, структура, види та процедура внесення змін та доповнень
7. Поняття, етапи та основні напрямки новітньої конституційної реформи в Україні

Додаткові питання для підготовки до семінарського заняття:

1. Яке місце та роль конституційного права в системі національного права України?
2. Що таке конституційно-правова норма та яка їх специфіка?
3. Які підстави класифікації конституційно-правових норм?
4. В чому особливості конституційно-правових принципів та інститутів?
5. В чому особливість предмету, системи, джерел та функцій науки конституційного права?
6. Який порядок прийняття, введення в дію Конституції України та внесення до неї змін?
7. Визначте поняття, основні етапи та головні напрямки новітньої конституційної реформи в Україні.

Тема 2. Сучасна гуманітарна реформа в Україні та практика Європейського суду з прав людини у справах проти України

Семінарське заняття – 2 год.

1. Поняття, ознаки та основні напрямки сучасної гуманітарної реформи в Україні
2. Поняття, види та елементи конституційно-правового статусу людини і громадянина: ліберальна теорія розуміння
3. Громадянство як елемент правового статусу людини і громадянина в Україні: сучасне законодавче визначення
4. Новітнє вітчизняне законодавство про правовий статус іноземців та осіб без громадянства
5. Конституційно-правовий статус біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту
6. Конституційно-правовий механізм забезпечення прав та свобод людини і громадянина: конституційні аспекти створення та функціонування
7. Конвенція про захист прав людини і основних свобод – нормативна основа діяльності Європейського Суду з прав людини
8. Практика Європейського суду з прав людини щодо забезпечення основних прав і свобод людини та громадянина в Україні.

Практичне заняття – 2 год.

1. Сформулюйте схематично особливості правового статусу внутрішньо переміщених осіб в Україні.
2. Визначте основні принципи та напрями державної політики протидії торгівлі людьми в Україні.
3. Порядок доступу до публічної інформації в Україні.
4. Здійсніть аналіз реалізації свободи пересування та вільного вибору місця проживання в Україні.
5. Здійснити формально-юридичний аналіз Рішення Конституційного Суду України від 4 березня 2004 року № 5-рп у справі про доступність і безоплатність освіти.
6. Здійснити формально-юридичний аналіз Рішення Конституційного Суду України від 19 квітня 2001 року № 4-рп у справі щодо завчасного сповіщення про мирні зібрання.
7. Проаналізуйте практику Європейського Суду з прав людини щодо заборони катування.

Додаткові питання для підготовки до семінарського заняття:

1. Визначте основні принципи правового статусу людини і громадянина та їх конституційне закріплення.
2. Які принципи використовуються для визначення громадянства дитини за народженням?
3. Який порядок перетину державного кордону України іноземцями та особами без громадянства?

4. Яким чином відбувається виконання рішень, прийнятих з питань громадянства України?
5. Які права та обов'язки іноземці та особи без громадянства не можуть реалізувати на рівні з громадянами України?
6. В чому особливості громадянських, політичних, економічних, соціальних та культурних прав і свобод людини та громадянина?
7. В чому зміст конституційного військового обов'язку?
8. Що означає шанувати державні символи?

Тема 3. Теорія парламентаризму: сучасні конституційно-правові аспекти

Семінарське заняття - 1 год.

1. Поняття та ознаки парламенту. Види парламентів. Верховна Рада - парламент України.
2. Чисельний склад та структура Верховної Ради України. Строки повноважень Верховної Ради України. Дострокове припинення повноважень Верховної Ради України.
3. Компетенція та акти Верховної Ради України
4. Конституційно-правовий статус народного депутата України.
5. Сесія Верховної Ради України. Розгляд питань на пленарних засіданнях Верховної Ради України
6. Комітети і комісії Верховної Ради України: порядок формування, склад, форми роботи, акти
7. Депутатські фракції та групи Верховної Ради України. Міжфракційне депутатське об'єднання. Коаліція депутатських фракцій та груп. Погоджувальна рада депутатських фракцій та груп
8. Поняття та стадії законодавчого процесу. Особливості проходження конституційних законів

Практичне заняття - 2 год.

1. Здійснити аналіз правового статусу Верховної Ради України
2. Проаналізувати Постанови Верховної Ради України "Про затвердження Положення про помічника-консультанта народного депутата України" від 13 жовтня 1995 року № 379/95-ВР.
3. Розкрийте схематично систему спеціальних парламентських процедур.
4. Здійснити загальну характеристику спеціальним парламентським процедурам
5. Проаналізувати законодавчий процес в Україні. Особливості проходження конституційних законів

Додаткові питання для підготовки до практичного заняття:

1. В чому особливості імперативного мандату народного депутата України?
2. Який порядок проведення надзвичайних сесій Верховної Ради України?
3. Що таке промульгація закону?

4. В яких офіційних джерелах відбувається публікація прийнятих законів України?
5. В чому особливості конституційно-правового статусу Рахункової палати?

Тема 4. Конституційно-правовий статус глави держави та його вдосконалення в Україні

Семінарське заняття - 2 год.

1. Новітня історія становлення інституту глави держави в Україні: уроки недалекого минулого
2. Місце та роль Президента України у механізмі сучасної державної влади
3. Конституційно-правовий статус Президента України: поняття та структура
4. Порядок обрання глави держави України та вступ його на пост
5. Повноваження та форми роботи Президента України – центральний елемент його конституційно-правового статусу
6. Акти Президента України та їх місце системі законодавства України
7. Сучасне вітчизняне та зарубіжне законодавство про підстави та порядок дострокового припинення повноважень глави держави
8. Консультативно-дорадчі та допоміжні органи при Президентові України

Додаткові питання для підготовки до семінарського заняття:

1. Які повноваження Президента України в сфері національної безпеки та оборони України?
2. Яка процедура усунення Президента України з поста в порядку імпичменту?
3. Які етапи проведення виборів Президента України?
4. Які повноваження виконує Адміністрація Президента України?

Тема 5. Система органів виконавчої влади в Україні: особливості функціонування та реформування

Семінарське заняття 1 - 2 год.

1. Поняття, ознаки та система виконавчої влади в Україні.
2. Конституційний статус Кабінету Міністрів України: склад та порядок формування.
3. Компетенція Кабінету Міністрів України.
4. Порядок проведення засідань Кабінетом Міністрів України.
5. Акти Кабінету Міністрів України
6. Припинення повноважень Кабінету Міністрів України
7. Апарат Кабінету Міністрів України
8. Центральні органи виконавчої влади: сучасне оновлення системи
9. Міністерство України як основний центральний орган виконавчої влади.
10. Місцеві органи виконавчої влади: сучасний стан та перспективи реформування

Практичне заняття - 2 год.

1. Зобразіть схематично порядок усунення Президента України з поста за процедурою імпічменту.
2. Розкрийте апарат Президента України і місце в ньому його Адміністрації.
3. У формі таблиці порівняйте повноваження глави держави при різних формах правління.

Додаткові питання для підготовки до семінарського заняття:

1. Які повноваження виконує апарат Кабінету Міністрів України?
2. В чому особливості кожного виду центральних органів виконавчої влади України?
3. Яка процедура призначення та звільнення голови місцевої державної адміністрації?
4. Яка процедура розробки та прийняття актів Кабінету Міністрів України?

Тема 6. Актуальні питання місцевого самоврядування в Україні*Семінарське заняття – 2 год*

1. Поняття, ознаки та теорії місцевого самоврядування
2. Територіальна, матеріальна, фінансова, організаційна та правова основи місцевого самоврядування в Україні
3. Гарантії місцевого самоврядування
4. Сфера компетенції місцевого самоврядування в Україні
5. Акти органів та посадових осіб місцевого самоврядування в Україні
6. Система місцевого самоврядування в Україні.
7. Правовий статус сільського, селищного, міського голови в системі місцевого самоврядування
8. Виконавчий комітет сільської, селищної, міської ради в системі місцевого самоврядування
9. Місце та роль старости в системі місцевого самоврядування
10. Органи самоорганізації населення.

Практичне заняття – 2 год

1. Зобразіть схематично систему місцевого самоврядування в Україні.
2. Проаналізуйте практику європейських країн щодо децентралізації.
3. Виділіть основні напрямки розвитку місцевого самоврядування.
4. Здійсніть аналіз повноважень службовців органів місцевого самоврядування в Україні.

Додаткові питання для підготовки до семінарського заняття:

1. Яка історія становлення місцевого самоврядування в Україні?
2. В чому особливості місцевого самоврядування в місті Києві?
3. Які повноваження виконує староста?
4. Яким чином відбувається об'єднання територіальних громад сіл, селищ та міст?

Тема 7. Правосуддя в Україні: особливості функціонування та реформування

Практичне заняття - 2 год.

1. Зобразіть схематично систему судової гілки влади.
2. Розкрийте порядок функції та повноваження місцевих судів.
3. Проаналізуйте нормативно-правову базу що стосується правосуддя в Україні.
4. Порівняйте судову систему України до реформи та після реформування, внесіть свої пропозиції щодо покращення
5. Проаналізуйте особливості звернення до Конституційного суду України.

Додаткові питання для підготовки до семінарського заняття:

1. Поняття та значення судової влади. Засади її організації та співвідношення з іншими гілками влади.
2. Поняття, основні риси та принципи правосуддя.
3. Судова система України та її загальна характеристика.
4. Спеціалізація суду як принцип побудови судової системи.
5. Як ви розумієте поняття “принципи правосуддя”?
6. Які принципи правосуддя проголошені у міжнародно-правових документах і як вони реалізуються в чинному законодавстві України?
7. Які суди складають судову систему України?

6. Завдання для самостійної роботи

6.1. Практикум

Тема 1. Конституційне право, конституціоналізм та сучасна конституційна реформа в Україні: аспекти співвідношення

Реферати (доповіді):

2. Форми конституційно-правової відповідальності.
3. Підстави конституційно-правової відповідальності.
4. Методологія науки конституційного права.
5. Джерела науки конституційного права України.
6. Етапи виникнення і розвитку світового конституціоналізму.
7. Виникнення і розвиток конституціоналізму в Україні.
8. Конституція Пилипа Орлика як джерело світового конституціоналізму.
9. Конституція УНР 1918 р., як джерело українського конституціоналізму.

Завдання для самостійного вивчення:

2. Обґрунтуйте як співвідносяться між собою терміни “конституційне право” та “державне право”.
3. Аргументуйте відмінність конституційного права України за його предметом та методами правового регулювання від інших галузей національного права України.

4. Користуючись Конституцією України, наведіть приклади уповноважених, зобов'язаних та забороняючих конституційно-правових норм (3-4 норми). Яка різниця між цими видами конституційно-правових відносин?
5. Користуючись Конституцією України, наведіть приклади конституційно-правових норм, внаслідок реалізації яких виникають конкретні, загальні конституційно-правові відносини і конституційно-правові стани. Яка різниця між цими видами конституційно-правових відносин?
6. Сформулюйте специфіку конституційно-правових норм.
7. Розкрийте структуру конституційно-правових відносин.
8. Визначте зміст понять: природні та позитивіські джерела конституційного права.
9. Ознаки Конституції України.
10. Предмет правового регулювання Конституції України.
11. Функції Конституції України.
12. Основні напрями сучасної конституційної реформи.
13. Основні положення теорії конституціоналізму.
14. Теорія сучасної конституції.
15. Юридичні властивості конституції.
16. Пряма дія норм як юридична властивість конституції.
17. Правова охорона конституції.

Тема 2. Сучасна гуманітарна реформа в Україні та практика Європейського суду з прав людини у справах проти України

Реферати (доповіді):

1. Європейська конвенція про громадянство від 6 листопада 1997 року.
2. Порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України.
3. Правовий статус закордонних українців.
4. Засади запобігання та протидії дискримінації в Україні.
5. Законні інтереси особи як важливий елемент її конституційно-правового статусу.
6. Політичні права і свободи громадян України: нормативно-правове закріплення та реалізація.
7. Право на петиції в Україні: сьогодення та напрями вдосконалення.
8. Право на правову допомогу в Україні (первинну та вторинну) та його реформування.

Завдання для самостійного вивчення:

1. Сформулюйте поняття особи, яка потребує додаткового захисту.
2. Сформулюйте поняття особи, яка потребує тимчасового захисту.
3. Міжнародні принципи захисту біженців, передбачені Конвенцією про статус біженців 1951 року.
4. Порядок ведення Єдиного державного демографічного реєстру.

5. Документи, що оформляються із застосуванням засобів єдиного державного демографічного реєстру.
6. Забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України.
7. Захист персональних даних в Україні.
8. Правовий статус іммігранта в Україні.
9. Політичні гарантії забезпечення реалізації конституційних прав і свобод людини і громадянина в Україні.
10. Ідеологічні гарантії забезпечення реалізації конституційних прав і свобод людини і громадянина в Україні.
11. Економічні гарантії забезпечення реалізації конституційних прав і свобод людини і громадянина в Україні.
12. Юридичні гарантії забезпечення реалізації конституційних прав і свобод людини і громадянина в Україні.
13. Державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії.
14. Професійні спілки в Україні, їх права та гарантії діяльності.
15. Правовий статус молодіжних та дитячих громадських організацій в Україні.

Тема 3. Теорія парламентаризму: сучасні конституційно-правові аспекти

Реферати (доповіді):

1. Конституційно-правовий статус народного депутата України.
2. Недоторканість парламентарія: світовий та вітчизняний досвід.
3. Структура Верховної Ради України.

Завдання для самостійного вивчення:

1. Правовий статус комітетів Верховної Ради України.
2. Правовий статус Голови Верховної Ради України його Першого заступник та заступника Голови Верховної Ради України.
3. Правовий статус Підготовчої депутатської групи.
4. Правовий статус депутатських фракції, коаліції депутатських фракцій.
5. Правовий статус парламентської опозиції.
6. Правовий статус Погоджувальної ради депутатських фракцій (груп).
7. Правовий статус Лічильної комісії.
8. Правовий статус Тимчасової президії першої сесії Верховної Ради України.
9. Правовий статус тимчасових комісій Верховної Ради України.

Тема 6. Актуальні питання місцевого самоврядування в Україні;

Реферати (доповіді):

5. Місцеве самоврядування в системі народовладдя.
6. Основні наукові концепції місцевого самоврядування.
7. Найбільш поширені моделі місцевого самоврядування.

8. Місцевий референдум як форма безпосереднього здійснення муніципальної влади територіальною громадою.
9. Державна підтримка місцевого самоврядування.

Завдання для самостійного вивчення:

1. Місцеве самоврядування, як елемент основ конституційного ладу України.
2. Ознаки місцевого самоврядування.
3. Міжнародно-правове регулювання питань місцевого самоврядування. Європейська Хартія про місцеве самоврядування.
4. Органи самоорганізації населення. Старости.
5. Порядок формування органів місцевого самоврядування.
6. Гарантії місцевого самоврядування.

Тема 7. Правосуддя в Україні: особливості функціонування та реформування

Реферати (доповіді):

1. Місце та роль Конституційного Суду України у в системі правосуддя України.
2. Конституційні засади судової реформи в Україні.
3. Конституційний статус суддів: порівняльний аналіз Україна та країни ЄС.
4. Судова гілка влади: світовий досвід та українська модель.

Завдання для самостійного вивчення:

1. Характеристика судової гілки влади в Україні.
2. Основні функції судової гілки влади та їх характеристика.
3. Правосуддя, як основна гарантія забезпечення прав та свобод людини в Україні.
4. Види та форми індивідуального доступу до конституційного правосуддя.
5. Судова реформа в Україні: основні напрями.
6. Судова система в Україні.
7. Порівняльний аналіз судової системи та системи правосуддя в країнах Європи.

6.2. ОРІЄНТОВАНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДЛЯ ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

1. Конституційне право – це?
2. В яких аспектах можна розглядати термін "конституційне право"?
3. Що є предметом галузі конституційного права?
4. Конституціоналізм – це?
5. Поняття конституційно-правової норми.
6. Систему галузі конституційного права складають?
7. Імперативна конституційно-правова норма це.
8. Конституційно-правові інститути бувають?

9. Види конституційно-правових норм за часом їх дії?
10. За призначенням у механізмі правового регулювання норми конституційного права поділяються на?
11. Що визначається в Україні найвищою соціальною цінністю?
12. Найвищу юридичну силу в Україні має?
13. Під терміном “конституція”, в його формально-юридичному значенні, слід розуміти ?
14. В теорії конституціоналізму до основних функцій конституції відносять?
15. За терміном дії конституції поділяють на?
16. За державним режимом конституції розрізняють?
17. За формою правління конституції поділяють на.?
18. До основних функцій конституції відносять?
19. За формою правління конституції поділяють на?
20. Віковий ценз для обрання у народні депутати України?
21. Парламент в Україні це?
22. Конституційний склад Верховної Ради України.
23. Повноваження народних депутатів починаються з моменту?
24. Віковий ценз для обрання у народні депутати України?
25. Верховна Рада України є повноважною за умови обрання?
26. Вибори народних депутатів України проводяться за такою виборчою системою?
27. Чергові сесії Верховної Ради України починаються?
28. Позачергові сесії Верховної Ради України мають право скликати?
29. Достроково припинити повноваження Верховної Ради України має право?
30. Позачергові вибори до Верховної Ради України проводяться в період?
31. Строк повноважень Верховної Ради України становить?
32. За створення тимчасової слідчої комісії має проголосувати?
33. Парламентський контроль за додержанням конституційних прав і свобод людини та громадянина в Україні здійснює?
34. Актами Верховної Ради України є?
35. Структурними підрозділами комітетів Верховної Ради України є.
36. Засідання комітету Верховної Ради України.
37. Голова Верховної Ради України.
38. Повноваження Верховної Ради України не можуть бути достроково припинені Президентом України?
39. Приведення Президента України до присяги здійснює?
40. Президентом України може бути обраний?
41. Грошова застава при проведенні виборів Президента України повертається таким кандидатам?
42. Рішення про усунення Президента України з посту в порядку імпічменту приймається Верховною Радою?
43. Строк повноважень Президента України?
44. Актами Президента України є?
45. Президентом України може бути обраний?
46. Новообраний Президент вступає на пост?

47. Президент України, обраний на позачергових виборах складає присягу?
48. Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України є?
49. До Верховної Ради України подання про оголошення стану війни вносить?
50. До складу Кабінету Міністрів України входять?
51. Прем'єр - міністр України призначається?
52. Голови місцевих державних адміністрацій в Україні призначаються?
53. Рішення голів місцевих державних адміністрацій можуть бути скасовані?
54. Центральні органи виконавчої влади це?
55. Державні агентства це?
56. Державні інспекції це?
57. Державні служби це?
58. Кабінет Міністрів України відповідальний перед?
59. Кабінет Міністрів України підконтрольний?
60. Кабінет Міністрів України складає свої повноваження?
61. Систему центральних органів виконавчої влади складають?
62. Голови місцевих державних адміністрацій відповідальні перед?
63. Актами Кабінету Міністрів України є?
64. Акти центральних органів виконавчої влади?
65. Акти голів місцевих державних адміністрацій?
66. Місцеве самоврядування це?
67. Ознаками місцевого самоврядування є?
68. Наукові концепції місцевого самоврядування?
69. Систему місцевого самоврядування складають?
70. Територіальна громада це?
71. Органи самоорганізації населення це?
72. Функціями органів місцевого самоврядування є?
73. Органи місцевого самоврядування в Україні видають такі акти?
74. Гарантіями місцевого самоврядування є?
75. Парламентаризм в зарубіжних країнах це?
76. Видами парламентів в зарубіжних країнах є?
77. Двопалатний парламент це?
78. Спеціальні парламентські процедури це?
79. Парламентський індемнітет передбачає?
80. Поняття судової влади?
81. Правосуддя це?

7. Індивідуальні завдання (курсіві, дипломні роботи)

Згідно навчального плану з дисципліни «Актуальні проблеми конституційного та муніципального права» курсових та дипломних робіт не передбачено.

8. Методи навчання та контролю

Методи навчання

Бесіда - передбачає використання попереднього досвіду, знань слухачів з конституційного права і на основі цього приведення їх за допомогою діалогу щодо сучасних аспектів міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності до усвідомлення нових явищ, понять або відтворення вже наявних (вступна, поточна й підсумкова бесіди).

Лекція — це метод, за допомогою якого педагог у словесній формі розкриває сутність наукових понять, явищ, процесів, логічно пов'язаних, об'єднаних загальною темою.

Наочні методи передбачають насамперед використання демонстрації та ілюстрації.

Демонстрація — це метод навчання, який передбачає показ предметів і процесів у naturі, динаміці.

Ілюстрація — метод навчання, за якого предмети і процеси розкриваються через їх символічне зображення (світлина, мультимедійні матеріали, схеми, графіки та ін.).

Методи контролю

Найпоширенішими методами контролю є: усний контроль, письмовий, тестовий, графічний, програмований контроль, практична перевірка, а також методи самоконтролю і самооцінки.

Усний контроль (усне опитування). Це найпоширеніший метод при вивченні "Міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності". Його використання сприяє опануванню логічним мисленням, виробленню і розвитку навичок аргументувати, висловлювати свої думки грамотно, образно, емоційно, обстоювати власну думку. Здійснюють його на семінарських заняттях, а також на лекціях і консультаціях.

Усне опитування передбачає таку послідовність: формулювання запитань (завдань) з урахуванням специфіки предмета "Міжнародне співробітництво у сфері правоохоронної діяльності" і вимог програми; підготовка здобувачів вищої освіти до відповіді і викладу знань; коригування викладених у процесі відповіді знань; аналіз і оцінювання відповіді.

За рівнем пізнавальної активності запитання для перевірки знань з «Міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності» можуть бути: *репродуктивними* (передбачають відтворення вивченого); *реконструктивними* (потребують застосування знань і вмінь у дещо змінених умовах); *творчими* (застосування знань і вмінь у значно змінених, нестандартних умовах, перенесення засвоєних принципів доведення (способів дій) на виконання складніших завдань).

Письмовий контроль. Його метою є з'ясування в письмовій формі ступеня оволодіння здобувачами ступеня вищої освіти знаннями, вміннями та навичками з "Міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності", визначення їх якості - правильності, точності, усвідомленості, вміння застосувати знання на практиці.

Перевагою письмової перевірки є те, що за короткий термін вдається скласти уявлення про знання багатьох слухачів, результати перевірки зберігаються і є змога з'ясувати деталі й неточності у відповідях.

Тестовий контроль. Для визначення рівня сформованості знань і вмінь з навчальної дисципліни "Міжнародне співробітництво у сфері правоохоронної діяльності" передбачається використання тестового контролю. При цьому можливе застосування тестів як відкритої форми (із вільно конструйованими відповідями), так і тести закритої форми (із запропонованими відповідями).

Практична перевірка. Її застосовують з "Міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності" з метою оволодіння системою практичних професійних умінь та навичок. Така перевірка дає змогу виявити, якою мірою здобувачі ступеня вищої освіти усвідомили теоретичні основи цих дій.

9. Форми та методи поточного контролю

Найпоширенішими методами контролю є: усний контроль, письмовий, тестовий, графічний, програмований контроль, практична перевірка, а також методи самоконтролю і самооцінки.

Усний контроль (усне опитування). Це найпоширеніший метод при вивченні "Міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності". Його використання сприяє опануванню логічним мисленням, виробленню і розвитку навичок аргументувати, висловлювати свої думки грамотно, образно, емоційно, обстоювати власну думку. Здійснюють його на семінарських заняттях, а також на лекціях і консультаціях.

Усне опитування передбачає таку послідовність: формулювання запитань (завдань) з урахуванням специфіки предмета "Міжнародне співробітництво у сфері правоохоронної діяльності" і вимог програми; підготовка здобувачів вищої освіти до відповіді і викладу знань; коригування викладених у процесі відповіді знань; аналіз і оцінювання відповіді.

За рівнем пізнавальної активності запитання для перевірки знань з «Міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності» можуть бути: *репродуктивними* (передбачають відтворення вивченого); *реконструктивними* (потребують застосування знань і вмінь у дещо змінених умовах); *творчими* (застосування знань і вмінь у значно змінених, нестандартних умовах, перенесення засвоєних принципів доведення (способів дій) на виконання складніших завдань).

Письмовий контроль. Його метою є з'ясування в письмовій формі ступеня оволодіння здобувачами ступеня вищої освіти знаннями, вміннями та навичками з "Міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності", визначення їх якості - правильності, точності, усвідомленості, вміння застосувати знання на практиці.

Перевагою письмової перевірки є те, що за короткий термін вдається скласти уявлення про знання багатьох слухачів, результати перевірки зберігаються і є змога з'ясувати деталі й неточності у відповідях.

Тестовий контроль. Для визначення рівня сформованості знань і вмінь з навчальної дисципліни "Міжнародне співробітництво у сфері правоохоронної діяльності" передбачається використання тестового контролю. При цьому можливе застосування тестів як відкритої форми (із вільно конструйованими відповідями), так і тести закритої форми (із запропонованими відповідями).

Практична перевірка. Її застосовують з "Міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності" з метою оволодіння системою практичних професійних умінь та навичок. Така перевірка дає змогу виявити, якою мірою здобувачі ступеня вищої освіти усвідомили теоретичні основи цих дій.

10. Рейтингова система оцінювання результатів навчання.

Нормативним підґрунтям встановлення рейтингу компетентності є Закон України «Про вищу освіту». Відповідно до статті 50 Закону України «Про вищу освіту» формами організації освітнього процесу є: 1) навчальні заняття; 2) самостійна робота; 3) практична підготовка; 4) контрольні заходи.

Розподіл балів, з яких формується рейтинг компетентності здобувача вищої освіти, відбувається між поточним контролем (60 балів) та підсумковим контролем (40 балів).

Аудиторна робота (поточне накопичення балів)				Підсумковий контроль	Підсумкова кількість балів
				залік або екзамен	
Max 60%				Max 40%	Max 100%
Тема 1	Тема 2	Тема 3	Тема 4		

10.2. Рейтинг компетентності здобувач вищої освіти з навчальної дисципліни

Рейтинг компетентності здобувача вищої освіти з навчальної дисципліни, що забезпечуються кафедрою включає *рейтинг компетентності з навчальної роботи* (аудиторна робота та самостійна робота) та *рейтинг компетентності з підсумкового контролю* (контрольні заходи). Що відповідає пропорції за 100-бальною шкалою.

Якщо здобувач вищої освіти виявляє бажання займатися науковою роботою то йому додатково до підсумкового рейтингу компетентності з дисципліни можуть бути зараховані *бали наукової роботи*. У разі зарахування додаткових балів за результатами наукової роботи загальний рейтинг компетентності здобувача вищої освіти з навчальної дисципліни не може перевищувати 100 балів¹.

Якщо сумарний рейтинг компетентності здобувача вищої освіти складає менше 60 балів він вважається таким, що має академічну заборгованість.

10.2.1. Рейтинг з навчальної роботи здобувача вищої освіти

Відповідно до структури навчального плану навчальна робота складається з *аудиторної роботи* (лекційні, семінарські заняття) та *самостійної роботи*.

Оцінювання компетентності з навчальної роботи здобувача вищої освіти з дисципліни здійснюється шляхом встановлення відповідного рівня знань за кожне навчальне заняття та виставлення балів від 1 до 5. Важливо пам'ятати, що бали це не число, що отримуються в результаті вимірювань і обчислень, а приписане оціночне судження. Виставляючи бали, науково-педагогічний працівник має їх обґрунтувати, керуючись логікою та існуючими критеріями(табл. 1).

Таблиця 1

Характеристика оцінювання рівня компетентності здобувача вищої освіти

Бали	Критерій оцінювання компетентності
0	<i>Незадовільний рівень компетентності.</i> У здобувача вищої освіти відсутні знання навчального матеріалу або він відмовляється відповідати на запитання, передбачені робочою програмою навчальної дисципліни.

¹Тобто даний рейтинг є додатковим і у разі перевищення 100 бальної шкали зменшується на ту кількість балів які її перевищують. Наприклад, *рейтинг компетентності з навчальної роботи* (аудиторна робота та самостійна робота) – 55 балів, *рейтинг компетентності з підсумкового контролю* (контрольні заходи) – 35 балів, *рейтингові бали за наукову роботу* – 20 балів, сума 55+35+20=110, *загальний рейтинг компетентності курсанта* (слухача, студента) 100 балів.

1 ²	Мінімальний рівень компетентності. Здобувач вищої освіти має <i>фрагментарні знання</i> , що базуються на попередньому досвіді. Не здатен формулювати визначення понять, класифікаційні критерії та тлумачити їхній зміст. Не може використовувати знання при вирішенні практичних завдань.
2 ³	Недостатній рівень компетентності. Здобувач вищої освіти має <i>безсистемні знання</i> , допускає формально-логічні помилки при формулюванні понять, класифікаційних критеріїв та їхньому тлумаченні. Хаотично і невпевнено викладає матеріал, не здатен відділяти головне від другорядного, не може використовувати знання при вирішенні практичних завдань.
3	Достатній рівень компетентності. Здобувач вищої освіти має <i>базові знання</i> з навчальної дисципліни. Формулює юридичні поняття, класифікаційні критерії, але допускає інтерпретаційні помилки. Може виокремити ознаки явища та їх охарактеризувати (риси, властивості, аспекти). Відповідь надається за одним джерелом навчальної літератури. При відтворенні знань застосовує репродуктивний тип мислення, відсутнє системне викладення навчального матеріалу. Не вміє доказово обґрунтовувати свої судження, допускає неточності при використанні знань для вирішення практичних завдань.
4	Добрий рівень компетентності. Здобувач вищої освіти має <i>ґрунтовні знання</i> навчального матеріалу, але під час відповіді допускає незначні помилки. Володіє категоріально-понятійним апаратом та здатен використовувати знання для вирішення практичних завдань. Може охарактеризувати склад (зміст) явища (або внутрішню побудову явища) та його елементів. Може обґрунтувати призначення явища, яке конкретизується у його функціях (напрямах впливу на інші явища). Може навести подібність та відмінність з іншими спорідненими та протилежними явищами. Відповідь надається за декількома джерелами навчальної літератури, з посиланням на нормативно-правові акти та наведенням прикладів. При відтворенні знань застосовує продуктивний тип мислення.
5	Відмінний рівень компетентності. Здобувач вищої освіти має <i>системні знання</i> глибоко і повно засвоїв увесь навчальний матеріал, в якому легко орієнтується, володіє категоріально-понятійним апаратом, вміє пов'язувати теорію з практикою, вирішувати практичні завдання, висловлювати і обґрунтовувати свої судження. Може навести особливості інтерпретації правових явищ в різних теоріях, загальне та відмінне в різних позиціях вчених, як в національному так і в міжнародному та європейському праві (в межах часу, предмету, простору). Здатен обґрунтувати перспективи розвитку правових явищ

²Здобувачу вищої освіти слід пам'ятати, що отримання зазначеного балу негативно впливає на загальний рейтинг компетентності і може привести до академічної заборгованості.

³Здобувачу вищої освіти слід пам'ятати, що отримання зазначеного балу негативно впливає на загальний рейтинг компетентності і може привести до академічної заборгованості.

в Україні. Відповідь надається на основі знань державних програм, концепцій, проектів нормативно-правових актів, а також наукових досліджень вітчизняних та закордонних вчених. Даний рівень компетентності передбачає грамотний, логічний виклад відповіді (як в усній, так і в письмовій формі), якісне зовнішнє оформлення. При відтворенні знань застосовує евристичний тип мислення.

Рейтинг компетентності з навчальної роботи здобувача вищої освіти, з дисципліни, визначається шляхом встановлення середньоарифметичного балу здобувача вищої освіти, отриманого на семінарських заняттях з урахуванням роботи на лекційних заняттях та самостійної роботи протягом опанування навчальної дисципліни та помноженого на коефіцієнт K_1 ($K_1=60:5=12$) з округленням результату до цілого числа.

Середній бал здобувача вищої освіти визначається шляхом додавання усіх балів отриманих на семінарських заняттях з урахуванням роботи на лекційних заняттях та самостійної роботи протягом опанування навчальної дисципліни, поділених на кількість відповідей здобувача вищої освіти з округленням результату до десятих (наприклад 3,8 або 4,5)⁴. *При визначенні середнього балу здобувача вищої освіти необхідною умовою його зарахування є те, що відповідні бали мають бути отримані здобувачем вищої освіти не менше як на 50% занять з навчальної роботи. У разі невиконання зазначеної умови або коли середньоарифметичний бал здобувача вищої освіти менший 2,5 здобувач вищої освіти вважається таким, що має академічну заборгованість яку зобов'язаний ліквідувати шляхом відпрацювання тем програми навчальної дисципліни з яких не має відповідних балів.*

10.2.2. Рейтинг з підсумкового контролю здобувача вищої освіти

Відповідно до навчального плану підсумковий контроль з навчальних дисциплін, що забезпечуються кафедрою передбачений у формі екзамену.

Екзамен із перевірки компетентності з навчальних дисциплін, що забезпечуються кафедрою складається письмово або усно за білетами підсумкового контролю які пропонуються здобувачу вищої освіти. Максимальна кількість балів з підсумкового контролю здобувачів вищої освіти становить 40 балів.

Кількість білетів підсумкового контролю має перевищувати кількість здобувачів вищої освіти у навчальній групі не менше ніж на 5 одиниць.

⁴Наприклад, з дисципліни навчальним планом передбачено 5 семінарських занять. Для того щоб не мати академічної заборгованості здобувача вищої освіти має відповідати більше ніж на 50% занять тобто на 3 парах. Отже, виконуючи зазначену вимогу він працював на першому занятті і отримав 3 бали, на другому занятті він не підготувався і отримав 0 балів (які в подальшому пересклав на 4), на третьому занятті здобувач вищої освіти був у добовому наряді отримав 4 бали яку в подальшому пересклав на 3 бали, на останньому – 4 бали. Середньоарифметичний бал складає загальна сума балів поділена на кількість оцінок $(3+0+4+3+4):5=2,8$. Відповідно рейтинг компетентності з навчальної роботи здобувача вищої освіти буде $2,8 \times 12 = 33,6 \approx 34$.

Кількість питань в білеті підсумкового контролю з навчальних дисциплін визначається кафедрою з урахуванням специфіки дисципліни⁵.

Оцінювання компетентності здобувача вищої освіти під час підсумкового контролю здійснюється шляхом встановлення відповідного рівня знань за кожне питання. Виставляючи рівень компетентності, науково-педагогічний працівник має його обґрунтувати, керуючись логікою та існуючими критеріями (табл. 1).

Рейтинг компетентності з підсумкового контролю здобувачів вищої освіти визначається шляхом встановлення середньоарифметичного балу курсанта (слухача, студента) отриманого за кожне питання білету підсумкового контролю помножене на коефіцієнт K_2 ($K_2=40:5=8$) з округленням результату до цілого числа.

Середньоарифметичний бал здобувача вищої освіти з підсумкового контролю визначається шляхом додавання усіх балів отриманих за кожне питання білету підсумкового контролю поділених на кількість питань білету з округленням результату до десятих (наприклад 3,8 або 4,5)⁶.

10.2.3. Рейтинг наукової роботи здобувача вищої освіти

За результатами семестрової наукової роботи здобувача вищої освіти його рейтинг компетентності з дисципліни може бути підвищений з урахуванням рівнів результативності такої роботи.

Рейтингові бали за наукову роботу здобувача вищої освіти нараховуються з урахуванням рівнів результативності цієї роботи. Відповідні значення рівнів та додаткові бали визначаються згідно з таблицею (табл. 2).

Таблиця 2

Характеристика оцінювання рівня творчих досягнень здобувач вищої освіти

<i>Результати творчої роботи здобувач вищої освіти</i>	Рівень результативності та додаткові бали
Стаття у факультетському (інститутському) збірнику, призове місце на конкурсі наукових робіт здобувача вищої освіти факультету (інституту), приз за експонат на виставці курсантських (студентських) робіт, доповідь на факультетській (інститутській) науковій конференції та ін.	I рівень, факультетський (інститутський) – 5 балів

⁵Наприклад, два теоретичних питання, одне практичне, одне питання з переліку питань що виноситься на самостійну роботу.

⁶Наприклад, здобувач вищої освіти відповідаючи на білет підсумкового контролю за перше питання отримав 3 бали, за друге 4 бали, за третє 5 балів, за четверте 2 бали. Відповідно його загальний рейтинг з підсумкового контролю за результатами складання екзамену буде $((3+4+5+2):4) \times 8 = 28$. Або інший приклад, здобувач вищої освіти відповідаючи на білет підсумкового контролю за перше питання отримав 3 бали, за друге 4 бали, за третє 5 балів. Відповідно його загальний рейтинг з підсумкового контролю за результатами складання екзамену буде $((3+4+5):3) \times 8 = 32$. Або ще приклад, здобувач вищої освіти відповідаючи на білет підсумкового контролю за перше питання отримав 4 бали, за друге 5 балів. Відповідно його загальний рейтинг з підсумкового контролю за результатами складання екзамену буде $((4+5):2) \times 8 = 36$.

<i>Результати творчої роботи здобувач вищої освіти</i>	Рівень результативності та додаткові бали
Ті ж досягнення на заходах академічного рівня, прийняття до розгляду заявки на патент та ін.	II рівень, академічний – 10 балів
Ті ж досягнення на заходах міжвузівського рівня чи МОН, МВС декілька досягнень II рівня, участь у республіканських виставках, національних олімпіадах, отримання державного патенту, заявка на закордонне патентування.	III рівень, міністерський, міжвузівський – 15 балів
Статті в міжнародних збірниках та журналах, доповіді на міжнародних конференціях і семінарах, участь у міжнародних олімпіадах, конкурсах та виставках, отримання закордонного патенту.	IV рівень, міжнародний – 20 балів

10.3. Фіксація результатів компетентності здобувач вищої освіти

Для занесення результатів компетентності здобувача вищої освіти у відомість обліку успішності, залікову книжку здобувача вищої освіти використовується таблиця співвідношення між рейтингом здобувача вищої освіти та ECTS оцінками(табл. 3).

10. ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ: НАЦІОНАЛЬНА ТА ECTS

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
90-100	відмінно	A	відмінне виконання
85-89	добре	B	вище середнього рівня
75-84		C	загалом хороша робота
66-74		D	непогано
60-65	задовільно	E	виконання відповідає мінімальним критеріям
35-59	незадовільно	Fx	необхідне перескладання
1-34		F	необхідне повторне вивчення курсу

11. Інструменти, обладнання та програмне забезпечення, використання яких передбачає дисципліна та з урахуванням дистанцій

Під час проведення занять використовується: інтерактивні, мультимедійні проектори, комп'ютерна техніка, інтерактивні дошки, методичне забезпечення, за допомогою якого проводяться дистанційні навчання з дисципліни, тощо.

12. Орієнтовний перелік питань підсумкового контролю

1. Конституційне право як галузь права, галузь законодавства, юридична наука та навчальна дисципліна.
2. Поняття та предмет, система галузі конституційного права.
3. Конституційно-правові норми та їх класифікація.
4. Конституційно-правові принципи та інститути.
5. Поняття та система джерел конституційного права України.
6. Відповідальність в конституційному праві.
7. Предмет та система, джерела науки конституційного права.
8. Місце науки конституційного права в системі юридичних наук.
9. Поняття та предмет навчальної дисципліни „Конституційне право України”.
10. Поняття, ознаки та предмет конституції.
11. Порядок введення в дію Конституції України. Порядок внесення змін до Конституції України.
12. Структура, види і способи прийняття конституцій.
13. Основні положення теорії конституціоналізму: сутність, функції, риси та юридичні властивості конституції.
14. Охорона конституції.
15. Історія конституційного розвитку України.
16. Основні етапи новітньої конституційної реформи в Україні.
17. Конституційні акти незалежної Української держави.
18. Поняття, ознаки та основні напрямки сучасної гуманітарної реформи в Україні
19. Основи правового статусу людини і громадянина як загальний конституційно-правовий інститут.
20. Види правових статусів людини і громадянина.
21. Поняття та елементи конституційного правового статусу людини та громадянина.
22. Основні принципи правового статусу людини і громадянина та їх конституційне закріплення.
23. Громадянство України: поняття та ознаки, принципи. Повноваження органів і посадових осіб по вирішенню питань громадянства України.
24. Виконання рішень, прийнятих з питань громадянства України.
25. Належність, набуття та припинення громадянства України.
26. Поняття правового статусу іноземців та осіб без громадянства, їх перебування в Україні.

27. Правовий статус біженців в Україні.
28. Поняття, природа та класифікація конституційних прав та свобод людини і громадянина.
29. Конституційна скарга і конституційне звернення.
30. Особисті права і свободи.
31. Політичні права і свободи.
32. Економічні права і свободи.
33. Соціальні права і свободи.
34. Культурні права і свободи.
35. Конституційні гарантії захисту та практичного здійснення прав та свобод людини і громадянина.
36. Конституційні обов'язки людини і громадянина, їх класифікація.
37. Порядок звернення та розгляд заяв в Європейського суду з прав людини.
38. Місце та роль рішень Європейського суду з прав людини в системі джерел конституційного права України.
39. Виконання рішень Європейського суду з прав людини в Україні.
40. Практика Європейського суду з прав людини щодо забезпечення основних прав і свобод людини та громадянина в Україні.
41. Поняття і види виборів, їх соціальні функції.
42. Виборче право і виборча система. Особливість виборчої системи України.
43. Мажоритарна, пропорційна і змішана виборчі системи.
44. Конституційні принципи виборчого права України.
45. Виборчий процес в Україні: поняття та стадії, законодавче регулювання стадій виборчого процесу.
46. Поняття та соціальні функції референдуму.
47. Види і предмет референдумів.
48. Призначення, організація та проведення референдумів.
49. Відповідальність за порушення виборчих прав громадян.
50. Організація та проведення, правові наслідки всеукраїнського і місцевого референдумів.
51. Парламентаризм.
52. Верховна Рада - парламент України, її чисельний склад та структура
53. Поняття та ознаки, види парламентів.
54. Строки повноважень Верховної Ради України. Дострокове припинення повноважень Верховної Ради.
55. Компетенція та акти Верховної Ради.
56. Статус народного депутата України.
57. Сесія Верховної Ради. Розгляд питань на пленарних засіданнях Верховної Ради.
58. Комітети і комісії Верховної Ради: склад, порядок формування, функції та повноваження.
59. Посадові особи Верховної Ради.
60. Поняття та стадії законодавчого процесу. Особливості проходження конституційних законів.

61. Прийняття законопроекту. Введення в дію законів та інших актів Верховної Ради.
62. Спеціальні парламентські процедури.
63. Депутатські групи і фракції у Верховній Раді.
64. Уповноважений Верховної Ради України з прав людини: функції та повноваження.
65. Місце і роль Президента України в механізмі державної влади.
66. Порядок обрання, компетенція і строк повноважень Президента України.
67. Апарат Президента України.
68. Акти Президента України.
69. Поняття, ознаки та система виконавчої влади в Україні.
70. Конституційний статус Кабінету Міністрів України.
71. Конституційний статус Прем'єр-міністра України.
72. Компетенція та акти Кабінету Міністрів України.
73. Центральні органи виконавчої влади.
74. Місцеві органи виконавчої влади: система, порядок формування, повноваження.
75. Світові моделі місцевого самоврядування та їх реалізація в Україні.
76. Поняття та ознаки місцевого самоврядування в Україні.
77. Історія становлення місцевого самоврядування в Україні.
78. Система, органи і посадові особи місцевого самоврядування.
79. Територіальна громада – первинний суб'єкт місцевого самоврядування.
80. Сільська, селищна, міська рада в системі місцевого самоврядування.
81. Правовий статус сільського, селищного, міського голови та старости в системі місцевого самоврядування.
82. Виконавчий комітет в системі місцевого самоврядування.
83. Особливості статусу районних та обласних рад як органів місцевого самоврядування.
84. Органи самоорганізації населення.
85. Територіальна, матеріальна, фінансова, організаційна та правова основи місцевого самоврядування.
86. Сфера компетенції та акти місцевого самоврядування.
87. Порядок формування, організація роботи органів та посадових осіб місцевого самоврядування.
88. Статус депутата місцевої ради.
89. Форми безпосереднього здійснення муніципальної влади територіальною громадою.
90. Гарантії місцевого самоврядування.

13. Рекомендована література

13.1. Нормативно-правові акти

1. Виборчий кодекс України: Закон України від 19.12.2019 URL/<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/396-20#Text>

2. Декларація прав національностей України: прийнята Верховною Радою України 1 листопада 1991 року // ВВР Української РСР. 1991. №53. Ст. 799.
3. Загальна декларація прав людини: URL https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#Text
4. Конституційний договір про основні засади організації та функціонування державної влади і місцевого самоврядування в Україні на період до прийняття нової Конституції України: укладений 8 червня 1995 року між Верховною Радою України і Президентом України // ВВР. 1995. №18. Ст. 133.
5. Конституційний Суд України. Рішення. Висновки 1997–2001 / Відповід. редактор канд. юрид. наук П.Б.Євграфов. Київ: Юрінком Інтер, 2001. 512 с.
6. Конституція України. Прийнята Верховною Радою України 28 червня 1996 р. із змінами // Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.
7. Міжнародний пакт про громадянські та політичні права / В кн.: Права людини. Основні міжнародно-правові документи. Київ, 1989.
8. Про Автономну Республіку Крим: Закон України від 17 березня 1995 р. // Відомості Верховної Ради України. 1995. № 11. Ст. 69.
9. Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту: Закон України від 08 липня 2011 року // Офіційний вісник України від 12.08.2011. 2011. № 59. Стор. 83. Ст. 2347
10. Про Верховну Раду Автономної Республіки Крим: Закон України від 10 лютого 1998 р. // Відомості Верховної Ради України. 1998. №29. Ст. 191.
11. Про всеукраїнський референдум: Закон України від 06.11.2012 року // Офіційний вісник України. UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5475-17#Text>
12. Про громадянство України: Закон України від 18 січня 2001 р. // Відомості Верховної Ради України. 2001. № 13. Ст. 65.
13. Про добровільне об'єднання територіальних громад: Закон України від 05.02.2015 № 157-VIII UPL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>
14. Про запобігання корупції: Закон України № 1700-VII від 14.10.2014 р./ UPL: : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws>
15. Про затвердження плану дій з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на період до 2020 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України; План, Заходи від 23.11.2015 № 1393-р // www.rada.gov.ua
16. Про Збройні Сили України: Закон України від 06.12.1991 UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1934-12#Text>
17. Про звернення громадян: Закон України від 02.10.1996 UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/393/96-%D0%B2%D1%80#Text>
18. Про Кабінет Міністрів України: Закон України від 27.02.2014 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-18#Text>
19. Про комітети Верховної Ради України: Закон України від 4 квітня 1995 р. UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/116/95-%E2%F0#Text>
20. Про Конституційний Суд України: Закон України від 16 жовтня 1996 р. UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/422/96-%D0%B2%D1%80#Text>

21. Про міжнародні договори України: Закон України // ВВР. 1994. № 10. Ст. 45.
22. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21 травня 1997 р. // Відомості Верховної Ради України. 1997. № 25. Ст. 20 (з змінами та доповненнями).
23. Про місцеві державні адміністрації: Закон України від 9 квітня 1999 р. // Відомості Верховної Ради України. 1999. № 20-21. Ст. 190.
24. Про національні меншини в Україні: Закон України // ВВР. 1992. № 36. Ст. 529.
25. Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областях: Закон України № 1680-VII від 16.09.2014 р. UPL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1680-18>
26. Про особливу процедуру усунення Президента України з поста (імпічмент): Закон України від 10.09.2019 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/39-20#Text>
27. Про політичні партії в Україні: Закон України від 5 квітня 2001 UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2365-14#Text>
28. Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства: Закон України від 422 вересня 2011 р. // Відомості Верховної Ради України. 2012. № 19-20. Ст. 179.
29. Про прокуратуру: Закон України від 10 жовтня 2014 р. UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text>
30. Про Раду національної безпеки і оборони України: Закон України від 5 березня 1998 р. // Відомості Верховної Ради України. 1998. № 35. Ст. 237.
31. Про Рахункову палату: Закон України від 02.07.2015 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/576-19#Text>
32. Про Регламент Верховної Ради України: Закон України 10 лютого 2010 UPL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1861-17#Text>
33. Про свободу совісті та релігійні організації: Закон України // ВВР. – 1991. - № 25. - Ст. 283
34. Про службу в органах місцевого самоврядування: проект Закону України № 2489 від 20.03.2015 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=54569
35. Про співробітництво територіальних громад: Закон України № 1508-VII від 17.06.2014 р. UPL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1508-18>
36. Про статус депутатів місцевих рад: Закон України від 11 липня 2002 р. // Відомості Верховної Ради України. 2002. № 40. Ст. 290.
37. Про статус народних депутатів України: Закон України від 22 бер. 2001 р. // Відомості Верховної Ради України. 2001. № 42. Ст. 212.
38. Про Стратегію сталого розвитку «Україна - 2020»: Указ Президента України від 12.01.2015 №5/2015 UPL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>
39. Про судоустрій та статус суддів: Закон України від 7 липня 2010 // Відомості Верховної Ради України. 2010. N 41-42, N 43, N 44-45. - Ст.529.

40. Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 01.06.2014. URL:<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-%D1%80>
41. Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини: Закон України від 23 грудня 1997 р. // Відомості Верховної Ради України. 1998. № 20. Ст. 99.
42. Про центральні органи виконавчої влади: Закон України від 17.03.2011 р. // Відомості Верховної Ради України. 2011. № 38. Стор. 1696.
43. Рішення Конституційного Суду України від 30 вересня 2010 року №20-рп/2010. У справі за конституційним поданням 252 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про внесення змін до Конституції України“ від 8 грудня 2004 року № 2222–IV (справа про додержання процедури внесення змін до Конституції України)

10.2. Основні доктринальні джерела:

1. Актуальні проблеми конституційного права України: підручник / За заг. ред. проф. Олійника А.Ю. Київ: «Центр учбової літератури», 2013. 554 с.
2. Антологія української юридичної думки. Том 4. Конституційне (державне) право / За ред. акад. НАН України Ю.С. Шемшученка. Київ, 2004. 599 с.
3. Бертні Ф., Буала П. Права людини та професійна етика. Київ: Вид. Захарченко В., 2011.
4. Бисага Ю. М., Крегул Я. М., Куцин М. М., Нечипорук Г. Ю. Праксеологія парламентського контролю: порівняльно-аналітичне дослідження: монографія. Видавничий дім "Гельветика", 2020. 262 с.
5. Бородін Є., Оносенко І. Реалізація права громадянина на службу в органах місцевого самоврядування: вітчизняний та зарубіжний досвід. *Державне управління та місцеве самоврядування*, 2016, Вип. 2 (29), С. 167-175
6. Букач В.В., Олійник А.Ю. Конституційні політичні права та свободи людини і громадянина в Україні: монографія. Дніпропетровськ: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2006. 172 с.
7. Гришко Р.Ю. Реформування місцевого самоврядування в Україні у напрямку децентралізації управління: дис... канд. наук держ. управ. Запоріжжя., 2017. 208 с.
8. Гультай М. М. Захист прав і свобод людини та громадянина Конституційним Судом України. Проблеми сучасної конституціоналістики: навч. посіб. / Н. В. Аніщук, М. В. Афанасьєва, Н. М. Бакаянова та ін. ; за заг. ред. А. Р. Крусян та А. А. Єзерова. Київ : Юрінком Інтер, 2018 С. 438-456.
9. Гультай М. М. Історичні витоки вітчизняного конституціоналізму: звичаї, традиції, пам'ятки права та філософські концепції: монографія. Київ: Юрінком Інтер, 2017. 240 с.

10. Гультай М., Федоренко Т. Уніфікація міжнародних і національних стандартів з прав людини: інститут конституційної скарги (теоретичне обґрунтування та сучасний стан). Вісник Конституційного Суду України. 2018. №3. С.162-174.
11. Гультай М. М. Конституційна скарга у механізмі доступу до конституційного правосуддя: курс лекцій / М. М. Гультай. Київ : Центр учбової літератури, 2019. 269 с.
12. Калиновський Б. Конституційна реформа: теоретичні й правові основи. *Конституційна реформа в Україні: досвід країн Центральної і Східної Європи* : зб. матеріалів Другої міжнародної науково-практичної конференції (Національний університет «Львівська політехніка», Львів, 16 жовтня 2020 р.) / Упоряд. І.Д. Софінської. Львів : Каменяр, 2020. С. 123-126.
13. Калиновський Б.В., Кулик Т.О. Методологія дослідження конституційно-правових засад функціонування та розвитку місцевої демократії в Україні. *Filosofs'ki ta metodologični problemi prava (Філософські та методологічні проблеми права)*. 2018. № 1-2 (15-16). С. 45-55.
14. Калиновський Б.В. Інтеграційні процеси України: конституційно-правовий аспект. *Забезпечення прав людини в контексті інтеграційних процесів України* : матеріали круглого столу (Київ, 29 листоп. 2018 р.). Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2018. С. 65–68.
15. Калиновський Б.В. Місцева публічна влада в Україні: поняття та сутність. *Децентралізація публічної влади: національний та зарубіжний досвід* : Матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Одеса, 6 листопада 2020 р. Одеса: Національний університет «Одеська юридична академія», 2020. 116 с.
16. Камінська Н. В., Сьох К. Я. Забезпечення прав громадян на державну службу та службу в органах місцевого самоврядування в умовах децентралізації влади та євроінтеграції: монографія. Київ, 2018. 265 с.
17. Камінська Н., Букач В. Конституційні гарантії захисту прав і свобод людини і громадянина від корупційних проявів *Наук. вісник НАВС*. 2017. №2
18. Карпачова Н.І. Стан дотримання та захисту прав і свобод людини в Україні (Перша щорічна доповідь Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини). Київ, 2000.
19. Коваленко В. Ф., Товста С. П. Конституційне право та конституційна інженерія в сучасних українських реаліях. *Імідж сучасного педагога*. 2019. №. 3 (186). С. 14-18.
20. Колодій А.М., Олійник А.Ю. Державне будівництво і місцеве самоврядування в Україні: Підручник/ 2-е вид., перероб. і доп. Київ: Юрінком Інтер, 2007. 504 с.
21. Коментар до Конституції України: Науково-практичний коментар /В.Б. Аверьянов, О.В. Батанов, Ю.В. Баулын та ін.; Ред. Кол. В.Я. Тацій, Ю.П.

- Битяк, Ю.М. Грошевой та ін. Харків: Видавництво «Право»; К.: Концерн «Видавничий Дім «Ін Юре», 2003. 808 с.
22. Конституційне право України: Підручник / За заг. ред. В.Л. Федоренка. 4-е вид., перероб. і доопр.; передмова проф. В.М. Шаповала. Київ: 2012. 727 с.
 23. Конституція та засади конституційного ладу України у питаннях та відповідях: навч. посіб. / Є. І. Григоренко, О. С. Передерій. Харків: ХУПС, 2010. 171 с.
 24. Конституція України в актах Конституційного Суду України (аналітичний огляд та коментар) / А. Стрижак. Київ: Ін Юре, 2010. 629 с.
 25. Конституційне право України: навчально-методичний посібник URL: http://dcmaup.com.ua/assets/files/konstitucijne-pravo-ukraini-nmp_2020.pdf
 26. Конституційне право України : підручник / Т. М. Слінько, Л. І. Летнянчин, В.П. Колісник та ін.; за заг. ред. Т. М. Слінько. Харків: Право, 2020. 592 с.
 27. Крегул Ю., Батрименко В. Реформування місцевого самоврядування в Україні. *Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право*. 2016. №1. С.17
 28. Кузнєцов Е. А., Кузнєцова З. В. Впровадження принципів конституціоналізму менеджменту в Україні. Право, економіка та управління: генезис, сучасний стан та перспективи розвитку : матер. Міжнар. наук.-практ. конф., присвяч. 20-річчю економіко-правового ф-ту ОНУ імені І. І. Мечникова (м. Одеса, 14-15 верес. 2018 р.) / ОНУ імені І.І. Мечникова; відп. ред. І. А. Ломачинська, А. В. Смітюх. О.: Фенікс, 2018. С.486-490.23.
 29. Кузнєцова З.В. Співвідношення внутрішнього та зовнішнього суверенітету держави. Політико-правова доктрина державного суверенітету в умовах глобалізації: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 100-річчю зі дня народження доктора юридичних наук, професора Л.М. Стрельцова (25.10.1918 – 3724.03.1979), м. Одеса, 26 жовтня 2018 року. О.: Видавничий дім «Гельветика», 2018. с.156-160
 30. Лабенська Л.Л. Взаємодія депутатів місцевих рад із сільським, селищним, міським головою: деякі питання // *Право України*. 2003. № 11. С. 23.
 31. Мельничук О.С. Міська правова система: теоретичні та нормативні засади. - Одеса: Фенікс, 2015.
 32. Права людини: інтерпретаційна діяльність Конституційного Суду України / А.С.Головін. Київ: Логос, 2012. 369 с.
 33. Проблеми реалізації Конституції України: теорія і практика / Відп. ред. В.Ф.Погорілко: Монографія. Київ: Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України: А.С.К., 2003. 652 с.
 34. Савчин М.В. Конституційна юстиція та забезпечення конституційного порядку: 2005-2020. Монографія. Ужгород: ТОВ "РІК-У", 2020. 384с.
 35. Совгіря О. В., Шукліна Н. Г. Конституційне право України. Повний курс: навч. посіб. Київ: Юрінком Інтер, 2020. 556 с..
 36. Сьох К. Я. Пріоритетні напрями реформи системи місцевого самоврядування в умовах децентралізації влади/ К. Я. Сьох // Правові реформи в Україні: реалії сьогодення: матеріали всеукр. наук.-практ. конф. (Київ, 31 жовт. 2017 р.) Київ: Нац. акад. внутр. справ, 2017. С. 83-87.

37. Сьох К.Я. Конституційне право громадян на службу в органах місцевого самоврядування/ дисерт....кан.юр.н. Київ. 2015. 225 с.
38. Сьох К.Я. Механізм реалізації права громадян України на державну службу в органах державної влади України/ *Південноукраїнський правничий часопис*. №1. 2020. С. 136 - 139
39. Сьох К.Я. Реформи у сфері децентралізації влади: д-освід Польщі для України. *Наше право. Спеціалізоване видавництво*. №1, 2018. С. 48-52
40. Тетарчук І., Дяків Т. Конституційне право України. Навчальний посібник для підготовки до іспитів. К., Центр учбової літератури, 2020. 218 с
41. Фрицький О.Ф. Муніципальне право України: Підручник для юридичних вищих навчальних закладів. Київ: Юрінком Інтер, 2004.
42. Шаповал В.М. Сучасний конституціоналізм: Монографія. Київ: Юридична фірма «Салком», Юрінком Інтер, 2005. 560 с

10.3. Інформаційні ресурси

1. <http://portal.rada.gov.ua> - Офіційний веб-сайт Верховної Ради України.
2. <http://kmu.gov.ua> - Офіційний веб-сайт Кабінету Міністрів України.
3. <http://ccu.gov.ua> - Офіційний веб-сайт Конституційного Суду України.
4. <http://president.gov.ua> - Офіційний веб-сайт Президента України.
5. <http://www.nau.ua> - Інформаційно-пошукова правова система «Нормативні акти України (НАУ)».